

Pretis, pa je že odšel na Dunaj. — Letošnje zborovanje bo menda suhoparno, tem bolj, ker je poslednje tekoče dobe.

Naši dopisi.

V Gorici 10. aprila. — Človek že res skor ne vé, je li res, kar vidi, sliši in bere, ali so le sanje. Ko sem pred 8 dnevi ob tej uri „Novicam“ pisal, bil je presv. cesar še v Trstu; v Gorico smo ga še le pričakovali; in danes je že v Zadru! Pa to samo na sebi ni še taka reč; da je skoz Benetke v Zader prišel, to je sanjam podobno. Še — se mi zdi, da vidim, kako krasni kraljevi vlak italijanski 5. dne t. m. ob 7. uri zjutraj čez naš železnični most veličastno drdrá, čez tisti sprelepi visoki most iz rezanega kamena, ki smo (26. julija 1866) mislili, da ga „naši“ pred sovražnim Cialdini-em sè smodnikom razženejo in pode-rejo. Še zdaj me srcé boli, če na ono nevarnost mislim. Cesarska pesem se mi ni zdela nikoli tako lepa, sladka in ginljiva, ko na sv. Ane 1866. večer, ko je naša posadka Italijane pri Vêrsi zmagavši, vrnila se okoli 10. ure ponoči nazaj in nas je veličastna avstrijska himna na Travniku — preverila, da so naši prišli in ne Cialdini-evi. Kamen se mi je odvalil sè srca mislečemu tudi: Naš most je rešen! Po tem mostu tedaj se je peljal naš cesar čez kratkih 9 let Cialdini-evemu gospodarju prijateljsko roko podati in poljubit ga in objemat! Da, čas vse rane zaceli. Tempora mutantur! Z železnicega Sočkega mosta pod Gorico uživa okó najlepši pogled na naše mesto in gotovo se je tudi cesar še enkrat ozrl k svojim ljubim Goričanom, katerih prisrčnega in navdušenega sprejema belo nedeljo (4. aprila) je rekel, da nikdar ne pozabi. Kakor Nj. Vel., tako smo tudi mi zadovoljni, Slovenci in Lahi. Prisrčniše zahvale in pohvale nam cesar ni mogel dati, ko ono, ki je izražena v lastnoročnem pismu njegovem. — Veliko reči bi imel jaz še dodati svojima dopisoma od 3. in 4. t. m., ali vse bi prišlo post festum in bi se utonilo v brezštevilnih popisih brezkončnih svečanosti v Benetkah, v Pulji in Dalmaciji. Samo to naj povem, da — kar se ni storilo umetno, vsled časniških vabil, prišlo je samo od sebe: Naši „živio“-klici so laške „evviva“ premagovali. Sosebno na Rojicah je prišel znabiti komaj na 1000 „živio“-v 1 „viva“. Pred glediščem, ko je prišel cesar ven, imelo je vpitje tudi bolj slov. značaj. — Občin je bilo 130 zastopanih, iz Sočke doline največ izmed slovenskih (Kraševci so se bili mnogi Na Brežini poklonili). Podarilo je Nj. Vel. za mestne uboge 500 gold., za gluho-neme 400, za 3 druge dobrotne zavode 600, za vsacega 200. — Razsvečava je bila prav lepa; bakljade se je udeležilo 200 bakelj. *) Grad se je čarobno mnogo-barvno-bengalično razsvetljeval. — Stračice (Ritterjeve fabrike) in Podgorska papirnica, kamor se je cesar peljal o 3. uri pop., vse je bilo jako lepo okinčano. Tako tudi poslopje gozdnega urada. — Šopka cvetlic, ki ju je cesar dobil dopoldne na kolodvoru in popoldne v Podgori, poslal je cesarici na Dunaj. Tudi neke umetne naprave za ces. mize iz kandiranega domačega sadja iz tukajšnje g. Marizza-ve fabrike so poslali en kos cesarici. Gosp. Marizza-o je počastil cesar z dragocenim briljantnim prstanom. — Toliko v spomin naših slavnosti 4. aprila 1875.

Iz Senožeč. (Poslano.) Neki dobro znani demoralizator z dolgimi lasmi in dobro rdečim nosom se v

*) Ko je prišla bakljada pred poslopje cesarjevo, vskipela je navdušenost do vrhunca. Cesar se je 3krat na mostovžu prikazal in se ves ginjen zahvaljeval. Pis.

„Sl. Nar.“ št. 76 nad mojo malenkostjo togoti ter mene in druge osebe obrekovaje laže — kakor pri nas pravimo — bolj kot vsak pes teče. V dokaz tega pozivljam vsacega poštenjaka na odgovor: „kdo je kdaj videl ali slišal, da bi se jaz za deželnega poslanca ponujal? — kdo me je videl na vse zgodaj v Postojno priti ter slišal volivce za se obdelovati? — komu sem jaz svojo neslano samohvalo na posluš vrival? — komu sem jaz svoje zasluge našteval? — katerega od volivcev sem zadnji trenutek za-se pridobiti skušal? — pri komu sem si jaz štiri glase priboril?“ — Kar zadeva moje domoljubje, katero mi obrekovavec kot ščit družih namer podtakniti hoče, mu povem, da nisem jaz, niti tak, kateri moje domoljubje pozná ali vsaj pošteno poznati hoče, nad njim še nikdar dvomil. Za zaupanje pod dopisnikovo firmo pa, katero mi on nekako ostentativno odteguje, se tu izrečno zahvaljujem, ter le še to omenim, da dopisnikova škandalozna rola kmalu propade.

Jože Zelen.

Iz Vremske fare. (Zahvala.) Sl. c. kr. kmetijska družba Kranjska v Ljubljani je občini Britof za vasi Britof in spodnje Vreme podelila za napravo občinskega vodnjaka 150 gold. Za to dobrodelno podporo se v imenu cele občine zahvaljuje

Županstvo Britof 7. aprila 1875.

Janez Dekleva, župan.

Iz Planine 11. aprila. (Očitna zahvala.) Podpisani krajni šolski svet si šteje v dolžnost, sl. c. k. kmetijski družbi v Ljubljani za blagi dar 50 gold., katere je ona naši šoli v napravo šolske drevsnice podeliti blagovolila, najtoplejo zahvalo izreči.

Krajni šolski svet v Planini.

Julij Mayer, predsednik.

Iz Notranjskega 11. aprila. (Poslano.) Natolcevanju „Slov. Nar.“ nasproti mi zdolej podpisani posestniki očitno izjavljamo, da smo 3. dne t. m. pri volitvi deželnega poslanca v Postojni samostalno, brez vsacega drugega vpliva po svojem lastnem prepričanju volili.

Janez Dekleva,

posestnik v Britofi.

Tine Sluga,

posestnik v Dolenji vasi.

Jakob Magaina,

posestnik v dolnjih Vremah.

Juri Dougan,

posestnik v Vevčah.

Iz spodnjih Palavč pri Kamniku 9. aprila. (Dvojna zahvala.) Veselje čez vse veliko! 3. dne t. m. popoldne ob 3. uri nam je čvrsto napeljana voda pritekla v našo vas; ženske so prihitele s škafi in vodo točile, ki tako hitro in močno gre, da je v eni uri čez 50 škafov priteče. Popred smo veliko trpeli z vodo, ker smo jo morali četrte ure nositi od daleč po hribu, grdem blatu, nerodnem kamenju, pozimi pa v velikem snegu. Izpeljal nam jo je oče Andrej Net po lončenih cevih, na mašino narejenih po svojem sinu prav umetno čez hribe, veliko skalovje in zvite ovinke. Pričeli smo delo 17. sušca t. l., ko je Net z delavci k nam prišel. Izvirek pa je prenizko izviral za našo vas, zatoraj postavi delavce, da so kopali na kviško za izvirkom, in res našli so ga poldrugi seženj višje, kakor je popred bil. Čudili smo se nad mojstrom, ki je še celó naprej povedal, kdaj bo voda izpeljana, in koliko močno bo tekla. Čast in hvala mu tedaj! — Posebno se pa moramo še zahvaliti c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, ki nam je za to napravo pripomogla s 60 gold. To je bil steber in začetek našega vodotoka, sicer bi se bilo težko, ali morebiti nikoli delati začelo, kajti naša vas je prav ubožna. Al zdaj je naša vas veliko več vredna, ker bo veliko manj zamude z vodo. Ta naša skušnja se po tem takem prav nič ne vjema s tem, kar je unidan Ribniški župan gosp. Kljun o napravi vodotokov po Netu pisal. Slišali smo, da so mu v Ribnici hudo nagajali, ko je cevi pokladal, in da je

že 9 zamaškov iz njih potegnil, da pa je brž ko ne še več zamaškov, ki ovirajo vodotok. Net se je tedaj v Ribnici res kaj učil, al menda ne vodotoke delati, ampak le zamaške iz cevi pobirati.

Janez Jernejec, Jakob Grčar,
župan. svetovalec.

Valentin Mezeg, svetovalec.

Iz Borovnice 82. sušca. — Naj drage „Novice“ naznanijo svetu tudi iz naše vasi kaj, katera, ko bi nam še rajni J. Dr. županoval, bila bi bolj trgu ko vasi podobna. — No, pa bo spet kdo skočil po koncu, da Dr. hvalim. Al naj le znoči, — hvala komur hvala gre. — Čeravno ne berem posebno veliko časopisov, a vendar se mi je bilo posrečilo dobiti št. 97 lanskega „Slov.“ v roke, v katerem je neki rodoljub opominjal občinske očete, naj bi bili malo bolj vneti za napredek in blagor občine. Da je pa bil s temi vrsticami sršene razdražil, razume se samo po sebi. Naj pa o tej zadevi le toliko povem, da bivši župan se je nad vsacim grozil, o katerem je vedel, da pisati zna. Drugi so se pa kmalu potolažili, kajti spoznali so, da jim ni iz slabega, ampak le iz dobrega namena pisal, ko jim je malomarnost očital. Res so pri volitvah delali na vse kriplje, da so prišli do zmage; al tudi o tem ne bodem na drobno govoril, vsaj pri volitvah je že taka povsod, da kar je enim po volji, ni drugim, akoravno na to malokdo pomisli, da pri volitvah ni gledati ne na prijatelja, ne sovražnika, ampak le na „veljaka“. — Res, kakor sem rekel, prišli so do zmage, in posrečilo se je, da imamo prav po volji občinsko svetovalstvo. Da bi pa vedno ne donila iz ust Borovničanov hvala rajnemu Dr., si izmislita A. K. in F. S. — oba iz vasi in svetovalca, akoravno prvi že nekaj skušen, drugi pa v resnici še popolnoma mlečen — pot proti Pokajišu, ki jim ob enem za gozdno pot služi, zboljšati, kar je že rajni Dr. storil, kolikor je le mogoče bilo. Zato je vsak človek rekel, da je to delo zastonj, da! celó njujine krave in kozli so trdili, da po tisti poti nikoli hodili ne bodo. Pa vsi ugovori bili so zastonj. Berič naznani zdajci pred cerkvijo ukazilo župana na delo. In res! delalo je kacih 6 do 7 dni okoli 100 delavcev; naj se računi le po 6 dni, že znaša to 360 gold. Pomislite vendar, dragi občinski očetje, koliko ste s svojim nepremišljenim ravnanjem sosesčanom zapravili, ki so vas tako radi ubogali, ter šli v svojo škodo vašo nevednost v zemljo zapavat, ter vam bolj bistrega uma za napredovalno gospodarstvo občine po trdih skalah iskali! Kako so se trudili, da so s pomočjo smodnika skale prevračali in iskali, da bi se dobil vendar kje še kakošentak modrijan kot sta omenjena dva svetovalca; — al vse delo bilo je zastonj; enako evangelijskim ribčem; morali smo se s žalostnim srcem domú vrniti, rekoč: celi teden smo delali, pa nič nismo naredili! — No, očetje! bi li ne bilo boljše te pridne in ubogljive delavce poslati blato po vasi strgat? — Tako je, dragi občinski očetje, ne zanemarjajte svoji dolžnosti zadostiti, marveč skrbite ne samo za-se, ampak za vse srenjčane, ki so vam pomagali priti do te časti!

Borovičan.

Iz Bizavika pod Ljubljano 12. aprila. N. (Narodna naša čitalnica), po sl. c. k. vladi dovoljena, se je včeraj ustanovila, to je, v prvem občnem zboru volili so se predsednik, denarničar in 4 odborniki, ki prevzemo opravila te najmlajše sestrice med obilnimi čitalnicami slovenskih dežel. Bil je to neizrečeno vesel dan vsem umnim Bizavičanom, ki previdijo, da na poduku danes svet stoji in da tudi kmetje se morajo marsikaj učiti, da napredujejo v kmetijstvu in v omiki sploh; mnogostranski poduk pa se po dobrih bukvah in časnikih najlože in najcenejše doseže z napravo čitalnic. Vse to so sprevideli pametni možje tega kraja, in zato

so poskrbeli, da se je pri začetku čitalnice naš Bizavik oblekel v praznično obleko, kar sta kazala dva lična slavaloka in pa, sicer pohlevna, danes pa lepo olišpana sobanica, v kateri je z navdušenimi živioklici sprejeti dr. Jan. Bleiweis vodil volitev, za to naprošen od naših mož. Gosp. doktor je na kratko omenil važnost čitalnic tudi po kmetih, in Bizaviški podaril precejšnji kupec bukev (največ kmetijskih), katerih so bili možje prav veseli; to veselje pa je do vrha prikipelo, ko je iz „Kračmanovih pesem“ korajžen dečko bral mično povestico „kmet v risu“. Ko je bilo čitalničarjem tako na kratko razloženo, da čitalnice so namenjene poduku in poštenim veselicam, se je vršila volitev, pri kateri so bili g. Stefé za predsednika, g. Tomaž Babnik za denarničarja, gg. Porenta, Jamar, Kuhar in Jan. Babnik pa za odbornike enoglasno voljeni. Naj omenimo še, da iz Ljubljane je prišlo mnogo gospodov pozdravljat mlado čitalnico, — da g. Kadilnik tudi jej je prinesel zanimivega berila, drugi pa so jej ga obljubili, in da vrh vsega tega je množica gosp. pevcev Ljubljanske čitalnice po končani volitvi pod milim nebom popevala veliko lepih pesem, ki so jih Bizavičarji in Bizavičanke na bližnjem gričku sedeče radostno poslušali; v gostilnici pa so potem doneli živahni živio-klici novi čitalnici in njenem prijateljem. Kmalu po 6. uri popoldne bila je lepa slovesnost pri kraji, in naši ljudje se že zdaj veselijo prve „besede“ (veselice), ki jo je za pomladanski mesec maj napovedal odbor, ki nam je po svojih možéh porok, da bode vse storil, kar je treba, da tudi taki spoznajo koristi take družbice, ki zdaj v kratkovidnosti svoji le mislijo, kmet naj le dela in se napenja kot vpreženi volk, branje in podučevanje naj pa pustí gospodskim suknjam. Upajmo, da tudi take bode prešnil sv. Duh in jih s spoznanjem navdal, da brez šol in poduka na družih potih sedanji čas je človeku svet zaprt.

Iz Ljubljane. (Subvencijski odbor družbe kmetijske) je imel preteklo nedeljo zbor, v katerem je dež. vlado zastopal vladni svetnik vitez Roth, deželni odbor pa deželni glavar vitez Kaltenegger; odboru je predsedoval baron Wurzbach. — Dr. Bleiweis in Brus predlagata v imenu dotičnega odseka, kako naj se razdelijo denarne premije in pa nekoliko panjev umnim in pridnim čebelarjem, za katere se je oglasilo 54 prošnikov. Obveljal je pred vsem predlog, naj se premije in panjovi letos dadó takim, ki dozdej niso še dobili ne premij ne panjev. Po soglasnem sklepu vsled tega principa dobila 2 čebelarja po 25 gold., 34 po 20 gold., 3 pa po 10 gold. Dalje se je sklenilo, da se od poduka v čebelarstvu po Dzierzonovi sistemi, ki ga v „Novicah“ spisuje fajmošter Porenta in za katerega mu je bila nagrada pripoznana, natisne 1000 posebnih knjižic, katerih po troje se brezplačno dá vsaki taki ljudski šoli na Kranjskem, kjer se mladina v čebelarstvu podučuje, drugim čebelarjem pa se knjižica prodaja po 10 krajcarjev. — Sirarska družba v Nomeni v Bohinji dobí 40 gold. podpore za nakup Pincgavskega bika, ki ima za plemo služiti ondašnjemu kraju. — Predlog odbornika Seunig-a, naj bi se že zdaj spomladi nakupilo plemenskih bikov iz polovice za Muriška goveda odločene državne subvencije, — in predlog odbornika Šolmajerja, da se Trbiške ovce prošnikom razdelijo že 23. dne t. m., *) sta obveljala. — Dr. Poklukar v imenu dotičnega odseka predlaga, za katere deželne potrebščine in za koliko naj subvencijski odbor prosi državne podpore za leto 1876 sl. ministerstvo kmetijstva; — predlogi so bili po

* Glej razglas na 1. strani v 14. listu „Novic“.

temeljitem prevdarjanji konečno soglasno sprejeti. — Po predlogu odbornika Kozlerja, ki misli, da bode letošnje leto „kebrovo leto“, je bilo sklenjeno, ostanek z 75 gold. in darila Kranjske hranilnice prejšnjih let po tistem načinu nabiralcem in pokončevalcem tega škodljivega mrčesa tako razdeliti, kakor prejšnja leta. — Ker letos deželni zbor traja gotovo še prve dni maja meseca in potem zborovanji 4 odbornikom ni mogoče pričujočim biti v občenem zboru, zato se je sklenilo letošnji občni zbor družbe kmetijske preložiti na mesec november po večkratni navadi.

— V zadnji seji družbe kmetijske so bili ko novi udje sprejeti sledeči gospodje: Gorišek France, župnik v Javorji, Trepal Anton, farni oskrbnik na Selih pri Žumberku, Škrbinec Janez, nadučitelj v Št. Vidu pri Zatičini, Hribar Jožef, posestnik pod Gabrom, Špendal Jožef, župan in posestnik na Polji, Kristan Janez, posestnik pri sv. Roku, Klemenčič Jožef, posestnik v Dobu, Zdešar Lovro, fabrikant in trgovec v Ljubljani, Grm France v Srednji Vasi v Bohinji, Zupanec Janez, posestnik v Laškem Rovtu, baron Gallenstein Jožef, posestnik v Št. Jerneji.

— Sl. ministerstvo kmetijstva je po predlogu deželnega šolskega sveta 3 iztiske malarij (tableau) za čebelorejski poduk, izdelane od slikarja pl. Lacherja, podelilo ljudskim šolam v Cirknici, Vodica in Glogovici, — družba kmetijska pa bode dala 4 take iztiske ljudskim šolam v Stari Loki, v Št. Jerneji, v Št. Petru in na Uncu.

— Profesor na deželni kmetijski šoli gosp. Povše se je 9. dne t. m., poklican od ministerstva kmetijstva, podal na Dunaj, kjer je pri ministerstvu posvetovanje zaradi pozvedeb o vrednosti govejih Avstrijskih plemen in kako zboljšati jih. Radostni čestitamo gosp. profesorju o častnem tem pozivu, ki gotovo tudi za našo deželo ne bode brez koristi.

— (*Velikanska vrtnarska razstava*), kakoršne, kakor sl. ministerstvo kmetijstva družbi kmetijski piše, dozda še nikjer ni bilo, bode v Koloniji (Köln) od 25. avgusta do 26. septembra t. l. Kdor hoče v to razstavo kaj poslati, naj piše po programu te razstave baronu Ed. Oppenheimu, c. kr. Avstrijsko-Ogerskemu general-konsulu v Kolonijo, ki je predsednik dotične centralne komisije.

— (*Volitve v mestni odbor*) so bile z volitvijo 2 odbornikov v 1. razred 8. dne t. m. končane. Zmagala sta kandidata konstitucionalnega društva: gosp. dr. vitez Stöckel s 110, gosp. dr. Pfefferer pa z 102 glasoma proti našima: gosp. Horaku, ki je 77, in pa gosp. Pakiču, ki je dobil 68 glasov. Zmagata pač prav očitno kaže, na kako trohljivih nogah že stoji palača Ljubljanskih „liberalcev“. Ne spuščaje se v nadrobno kritiko one kompozicije, ki jo je „gemeinderath“ pod imenom „Wähler-Liste“ 9. marca na svitlo dal, omenimo namesti obilnih družih le dva flagrantna izgleda, kako „liberalni gemeinderat“ komponira imenik volivcev, da bi prav veliko „svojih“ vrnil v 1. in 3. razred. Čujte! Gospoda Giontini-a, vrlega našega knjigarja, ki pošteno živi po starodavnem pregovoru: „če si Rimljan, živi po Rimskem običaji“, in zmirom z domačo (narodno) stranko glasuje, so degradirali v 2. razred volivcev, da ne bi delal nemčurjem škode v 1. razredu, kamor po postavi spada, ker od svoje bukvarnice, od svoje posojalne knjižnice in od svoje bukvo-veznice pridobnine in dohodnine brez doklad plačuje nad 180 gold. davka, s prikladami vred pa nad 300 gold.; potisnili so ga v glasoviti 2. razred, kjer jim s svojim glasom nič ne more škodovati, — gosp. Terpina pa, urnonožnega bandernika konstitucionalnega društva, povzdignili so kot „hausbesitzerja“ v 1. razred,

česar v Ljubljani nima nobene hiše in le na mahu neko bajto, od katere, kakor se nam zagotavlja, ne plačuje 80 gold. davka brez doklad, a vendar med volivci 1. razreda figurira! Tacih prekucij je pa v gemeinderatovi „Wähler-Liste“ gotovo na kupe. — Res je sicer, če pravijo: „kdor misli, da se mu z napačno vrstitvijo krivica godí, naj reklamira“, — mi pa pravimo: prva skrb mora biti mestnemu odboru, da se sestavi postavni in pravični imenik volivcev. Zato nujno priporočamo naši četvorici, ki pride zdaj v mestni odbor, naj nemudoma stavi predlog, da se izmed odbora ustanovi komisija, ki revidira ves imenik volivcev od konca do kraja, kajti naglica pred volitvami nima nobene zanesljivosti pa lahko se pred volitvami popravi, kar se je med letom premenilo pri kakem volivcu. Če ne bi obveljal predlog, potrdili bi s tem liberalci sami, da se jim mora res povsod „na prste“ gledati. — Kar se konečno izida cele volitve tiče, smemo zadovoljni biti, da v borbi z 10 smo zmagali s 4, gledé na spako imenika volivcev, na silo turško, s katero so delali nemčurji, in na nekatere „figa-možé“ domače in druge take, ki za par grošev dobička prodajo lastni svoj narod.

— (*Poslanica slovenskim ženam in dekletom!*) Ko so v 9. listu „Novice“ priporočale Ljubljanskega narodnega trgovca, naj bi naši ljudje pri njem kupovali in opustili štacune narodnih sovražnikov, napotil nas je domorodni „Novični“ poziv do te poslanice, s katero našim ženam in dekletom ali gospám in gospodičinam naznanjamo, da se je več žen zedinilo o tem, da hočemo, česar potrebujemo, kupovati le pri narodnih trgovcih, kajti ne le zoper krščansko ljubezen do bližnjega (in naši ljudje so nam najbližji), temuč tudi nespametno je, podpirati take, ki se pri vsaki priliki kažejo sovražnike in izdajavce naroda našega. Zato prosimo vse naše domorodkinje prijazne pomoči o tem namenu, ter jim živo na srce pokladamo prevdarek: ali ni najlepše, če ostanemo „svoji pri svojih?“

Več Ljubljanskih žen.

Dostavek vredništva. Mi bi priporočali, naj bi gêsla, ki ga izrazuje ta „poslanica“, poprijeli se in strogo držali tudi domorodci naši ter od sovražnikov narodnih nič ne kupovali tacega, kar dobijo pri narodnjakih. Tako ravna ne iznajdemo mi nič novega, ampak posnemamo le njih izgleda, ki ne vinarja ne dadó zaslužka našim domačim. Pravico tacega postopanja v prihodnje so nam potrdile nekatere prikazni pri zadnjih volitvah mestnih. Kdor ni z nami o važnem trenutku (in to je glasovanje pri volitvah), s takim tudi mi ne bodimo, kedar imamo jim kaj zaslužka dati. Velik del svojega zaslužka, na priliko, bukvo-vez Gerber dobiva od duhovnov in nekaterih družih naših ljudi; — kako pa ta mož, ki ga ni Nemčija rodila, poplačuje to prijaznost? Pri volitvah pleše ves po goslih konstitucionalnega društva, ne pozná domačinov in se še grduje nad njimi, če ga opominjajo njegove dolžnosti! Pustimo ga tedaj tudi mi, in tako smo = bot!

— (*Za predsednika c. k. deželne sodnije*) namesti dosluženega dr. viteza Lušina, ki gre v pokoj, pride iz Novega mesta predsednik c. kr. okrožne sodnije gosp. Gertscher. Nismo dozda še videli veselih obrazov o berilu te novice.

— Deželne sodnije svétnik g. Perko je umrl.

— (*Vabilo v občni zbor „glasbene Matice“*), ki bode dne 15. aprila 1875 ob 8. uri zvečer v čitalnični pevski sobi. Program: 1. Ogovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Volitev 20 odbornikov, katerih mora najmanj 12 prebivati v Ljubljani, in med njimi se zaznamuje posebej prvosednik in blagajnik. 5. Posamesni nasveti. Odbor.

— (Znani vremenski prerok Štofka) prerokuje še mraz ta mesec in tudi prve dni prihodnjega meseca maja. Tolaži nas pa to, da mu je prerokovanje za prve dni aprila spodletelo.

— („Slovenec“) je bila pri deželni sodnji pritožba odbita, potrjena pa sodba okr. sodnije, po kateri bo moral odgovorni vrednik 8 dni sedeti v zaporu, list pa zgubi 300 gold. na kavciji. To je pač bitko!

— („Brencelj“) je včeraj zopet pribrenčal poln muh, kakor navadno.

— (Slovensko gledišče.) „Razbojniki“ Schillerjevi so v nedeljo vse prostore do vrha napolnili; s tem je pokazalo občinstvo, da vé ceniti zasluge g. Nollija za slovensko dramatiko. O predstavi sami, ki je celih 5 ur trajala, nam ne gre govoriti, za naše igralce je ta igra obče pač še pretežka. — V nedeljo bo predstava na korist pevovodje čitalnice in dramatičnega društva gosp. Stöckelna, ki vsled svoje pridnosti zasluži polno hišo. Igrala se bo burka s petjem: „Tambor v Puebli“, prej pa overtura nove Stöckl-nove operete „Čarovnica“.

— (Konstitucionalni nemčurji) so pri svojem zadnjem shodu sklenili obrniti se do vlade z zahtevanjem, naj bi odslej ljudske učitelje nastavljal vlada ter naj bi se ljudske šole ponemčile. Ti ljudje se nam zdé kakor Ogri, ki mislijo, da brez obilne paprike ni nobena jed dobra; nemčurjem nič ne velja, kar ni z nemščino osoljeno. Več govoriti o teh ljudéh se nam ne zdi truda vredno.

— (Pobirki iz časnikov.) Pa le spet dvojna mera! „Slovenec“ v 42. listu interpelacijo stavi do c. kr. deželne vlade in do c. k. državne pravdnije, kako da je smel nemčurski volilni odbor hipoma po smrti gosp. Fr. Rudeža, ki ga je za kandidata v Ljubljanski mestni odbor priporočal, po vogalih mestnih vkljub §. 17. tisk. p., ki zapoveduje, da se mora vsak tak razglas še le po preteku 24 ur, ko je bil c. kr. državni policiji predložen, razglasiti in na vogale nabiti? Bog ne daj, da bi se bil zoper omenjeni §. pregrešil narodni volilni odbor, kajti skušnjo imamo, da je bil zaradi enacega prestopka voditelj neke tukajšnje narodne tiskarne v preiskavo vzet in kaznovan. Mi ne zagovarjamo zastopnika, če je zoper postavo grešil in zato kaznovan bil, ali tudi mi vprašamo: je li res dvojni zakonik pri nas: drug za Slovence, drug za Nemce? Ali ne pomislijo državna oblastva, da s tako „dvojno mero“ čedalje bolj gine potrebno spoštovanje postav med ljudstvom? Quousque tandem!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Postava o prineskih k ver-skemu zakladu je stopila v veljavo. Listam, ki se potezajo za navado „trinkgeldov“, se ta postava zdi jako dobra.

— Umazanosti še vedno prihajajo na dan. Sliši se, da utegne celó bivši minister Beust, zdaj naš poslanec v Londonu, na tarčo priti. Tudi o nekem drugem zeló veljavnem tajnem dvornem svetniku, ki je bil pod Schmerlingom minister, a zaradi neke nerednosti vpokojen, se je več čudnega zvedelo. Koliko gnoja je pač na Dunaji!

— Kako se Dunajčanom dobro godí pod sedanjo vlado, to pojasnuje najbolj sledeča žalostna dogodba. Krojaški mojster 48letni Jan. Pokorny na Dunaji ni imel dela, ne zaslužka, pač pa ženo in petero otrok. Na belo nedeljo večer odpošlje ženo po nekaj v precej oddaljeno krčmo. Ko ta domu pride, najde duri zaprte. Po sili jih dá odpreti in vstopivši najde moža in vse otroke — mrtve. Mož je bil najpoprej otroke in na-posled sam sebe — obesil. Najstarejši otrok je bil star 9 let, najmlajši pa 8 mesecev.

Ogerska. — Državni zbor dela zdaj na vse kriplje. Vse postave, kar jih je nasvetoval denarni minister, se z majhnimi premembami sprejemajo. Po tem takem bodo Madjari odslej mnogo več davka plačevali. — V tem zboru je prišlo tudi vprašanje zaradi judov na vrsto, poslanec Istoczi je namreč interpeliral vlado, ali je je volja vstaviti naseljevanje judov in razširjenje njihove moči. Znano je, da imajo judje v Avstriji že res preveliko moč, ker so največi časniki, denarni zavodi, železnice itd. skoro popolnoma že v njih rokah. Tedaj tu res velja: „Caveant consules!“

Za nagrobni spominek Hicingerjev so dalje darovali: gosp. Matija Torkar, župnik v Mozlji, 1 gold.

Listnica vredništva. Gosp. J. N. na D: Prejeli. — Gosp. B. P. v Lj: Ker „Sl. Nar.“ malokdaj beremo, nam po listnici poslanske prelakonične vrstice niso jasne, in tako tudi ne bodo mnogim drugim čitateljem. Radi pa vzamemo kaj jasnejega o dotični zadevi.

Kursi na Dunaji 9. aprila.

5% metaliki 71 fl. 15 kr.

Narodno posojilo 75 fl. 55 kr.

Ažijo srebra 103 fl. 30 kr.

Napoleondori 8 fl. 87 kr.

Pogoji,

pod katerimi se v Slavoniji, županiji Požeški, okraja Kutinarskega, v občini Ulnjaški v naselbinah po Pakraški grajščini na novo ustanovljenih, namreč v Antonovacu, Hrastovacu in Blagorodovacu prodajajo zemljišča za naselbo.

1. Vsako zemljišče za naselbo meri navadno 8 oralov po 160 □ sežnjev, in sicer: 1 oral pahišnega zemljišča, 5 oralov v enem kosu, ki se dajo porabiti za njive ali polje, in 2 oral splošno za pašnik ali gozd. — Kos, ki meri 5 oralov, je še marsikje z lesom poraščen; ta les sme naseljenec ali kupec posekati, ker je njegov.

2. Oral je po 40 gold. av. v., in vsak, kdor tako selišče kupi, mora plačati 100 gold. naprej za vsakih 8 oralov. Ostali dolg se plačuje v letnih obrokih po 40 gold. v grajščinsko blagajnico. — Od te ostale kupnine ima kupec od 2. leta, ko se je naselil, vsako leto po 6 odst. obresti plačevati grajščini tako dolgo, da je vsa kupnina plačana.